

Aanpassing van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (Stb. 1961, 31) aan de door de Raad van de Europese Gemeenschappen uitgevaardigde richtlijnen tot harmonisatie van enige onderdelen van de douanewetgeving en de Verordening inzake communautair douanevervoer, alsmede tot het aanbrengen van enige wijzigingen in de wetgeving inzake de douane en de accijnzen, de omzetbelasting en de statistiek van de in-, uit- en doorvoer

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS
VAN FINANCIËN

's-Gravenhage, 27 februari 1970.

Nr. 13

Overeenkomstig de door mij tijdens de behandeling van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene wet in zake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31) aan de door de Raad van de Europese Gemeenschappen uitgevaardigde richtlijnen tot harmonisatie van enige onderdelen van de douanewetgeving en de Verordening inzake communautair douanevervoer, enz. – zitting 1968–1969, **10 246** – gedane toezegging, doe ik u hierbij toekomen een nota inzake de wijzigingen die in de verschillende stadia van Europese besluitvorming ten aanzien van deze materie zijn overwogen.

De Staatssecretaris van Financiën,
F. H. M. GRAPPERHAUS.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

NOTA INZAKE DE WIJZIGINGEN

die in de verschillende stadia van Europese besluitvorming op het gebied van de harmonisatie der douanewetgevingen zijn overwogen

Richtlijn van de raad van 4 maart 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot het stelsel van douane-entrepots

(P.B. nr. L 58 van 8 maart 1969, blz. 7)

De richtlijn door de raad vastgesteld:

- gezien het voorstel van de commissie ingediend op 27 november 1968 (P.B. nr. C 44 van 9 mei 1968, blz. 1);
- gezien het advies van het Europese Parlement uitgebracht op 17 mei 1968 (P.B. nr. C 55 van 5 juni 1968, blz. 45);
- gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité uitgebracht op 27 maart 1968 (P.B. nr. C 58 van 13 juni 1968, blz. 16).

Artikel 1

Volgens dit artikel is de richtlijn van toepassing op de in de bijlage bij de richtlijn vermelde douane-entrepots alsmede op die douane-entrepots welke na haar kennisgeving zouden worden ingesteld. De vaststelling is, behoudens de bewoordingen waarin zij is vervat, overeenkomstig het voorstel van de commissie. De raad heeft geen gevolg gegeven aan het advies van het Europese Parlement te voorzien in de mogelijkheid van wijziging van de bijlage door de raad op voorstel van de commissie. Evenmin heeft de raad gevolg gegeven aan het voorstel van het Economisch en Sociaal Comité tot opneming in de bijlage van de Franse „entrepôts d'exportation”.

Artikel 3

In overeenstemming met een suggestie van het Economisch en Sociaal Comité heeft de raad de in het voorstel van de commissie opgenomen mogelijkheid tot het verbieden of beperken van de opslag in entrepot om redenen die verband houden met de aard van de goederen, uitgebreid tot het verbieden of beperken om redenen die verband houden met de staat van de goederen.

Artikel 6

Volgens dit artikel kan de entreposeur of de entrepositaris ertoe worden verplicht ten behoeve van de douane-administratie en voorraadadministratie te voeren en mededeling te doen van alle omstandigheden die veranderingen in de staat van de opgeslagen goederen teweeg hebben gebracht of teweeg kunnen brengen. Behoudens wijzigingen van redactionele aard, is deze bepaling in overeenstemming met het voorstel van de commissie. De adviezen van het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité tot wijziging van het voorstel van de commissie zodanig dat de douanediens ten zake van het opleggen van vorengenoemde verplichtingen elke discretionaire bevoegdheid zouden missen, zijn door de raad niet gevolgd.

Artikel 9

Overeenkomstig het voorstel van de commissie heeft de raad in dit artikel vastgelegd dat, uiterlijk een jaar na de inwerking-treding van de richtlijn, de raad, op voorstel van de commissie, de gemeenschappelijke lijst vaststelt van de gebruikelijke behandelingen die de in entrepot opgeslagen goederen moeten kunnen ondergaan. Het Europese Parlement heeft te dezen aanzien voorgesteld dat de commissie, alvorens een voorstel ter zake te doen, een door haar in te stellen raadgevend comité zou horen. Voorts stelde het parlement voor in de vaststelling door de raad tevens verboden behandelingen te betrekken alsmede de modaliteiten tot wijziging van de lijst. Het Economisch en Sociaal Comité heeft voorgesteld de bevoegdheid tot vaststelling van de gemeenschappelijke lijst niet toe te kennen aan de raad doch aan de commissie, gehoord een voor alle douanevraag-

stukken in te stellen raadgevend comité. Deze voorstellen zijn door de raad niet gevolgd.

Artikel 10

In overeenstemming met de wensen van het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité is de in het voorstel van de commissie opgenomen regeling van de douane-waarde van in entrepot opgeslagen goederen duidelijker geformuleerd.

Artikel 11

De raad heeft ervan afgezien een nadere omschrijving van de in dit artikel gebezigde begrippen „toeval” en „overmacht”, zoals voorgesteld door het Economisch en Sociaal Comité, in de richtlijn op te nemen.

Richtlijn van de raad van 4 maart 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende uitstel van betaling van douanerechten, heffingen van gelijke werking en landbouweffingen

(P.B. nr. L 58 van 8 maart 1969, blz. 14)

Deze richtlijn is door de raad vastgesteld:

- gezien het voorstel van de commissie ingediend op 27 november 1967 (P.B. nr. C 44 van 9 mei 1968, blz. 5);
- gezien het advies van het Europese Parlement uitgebracht op 17 mei 1968 (P.B. nr. C 55 van 5 juni 1968, blz. 44);
- gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité uitgebracht op 27 maart 1968 (P.B. nr. C 58 van 13 juni 1968, blz. 7).

Artikel 1

Volgens het voorstel van de commissie zouden de in de richtlijn voorziene faciliteiten niet gelden voor invoeren waarbij het bedrag der rechten en heffingen voor op één aangifte vermelde goederen minder is dan 100 R.E. Deze afwijking op het beginsel van de uniforme toepassing der betalings-faciliteiten is door de raad niet overgenomen, zulks in overeenstemming met de suggesties van het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité.

Artikel 2

Overeenkomstig het voorstel van de commissie heeft de raad de betalingstermijn vastgesteld op 30 dagen te rekenen van de datum af waarop de verschuldigde gelden door de met de inning daarvan belaste instantie worden geboekt. Het Economisch en Sociaal Comité heeft te dezen aanzien uitdrukkelijk zijn goedkeuring aan het voorstel van de commissie gegeven. De raad heeft hiermede geen gevolg gegeven aan het advies van het Europese Parlement de betalingstermijn vast te stellen op 60 dagen te rekenen van de datum af waarop de verschuldigde bedragen door de met de inning belaste instantie aan de belanghebbende importeur ter kennis zijn gebracht.

Artikel 6

Volgens dit artikel staat het de lid-staten vrij extra betalings-faciliteiten te verlenen, doch moeten de door de belasting-schuldige verschuldigde kosten, en met name de rente, op zodanige wijze worden berekend dat het bedrag daarvan gelijk is aan het bedrag dat ter zake op de nationale geld- en kapitaalmarkt zou worden gevorderd. Deze vaststelling door de raad komt overeen met het voorstel van de commissie. De raad heeft ervan afgezien ten deze een voor de gehele Gemeenschap

uniforme rentevoet vast te stellen, zoals zowel door het Europese Parlement als door het Economisch en Sociaal Comité was voorgesteld.

Richtlijn van de raad van 4 maart 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de regeling „actieve veredeling”

(P.B. nr. L 58 van 8 maart 1969, blz. 1)

De richtlijn is door de raad vastgesteld:

- gezien het voorstel van de commissie ingediend op 28 maart 1968 (P.B. nr. C 44 van 9 mei 1968, blz. 23);
- gezien het advies van het Europese Parlement uitgebracht op 18 juni 1968 (P.B. nr. C 66 van 2 juli 1968, blz. 13);
- gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité uitgebracht op 27 juni 1968 (P.B. nr. C 75 van 29 juli 1968, blz. 10).

Artikel 1

In afwijking van het voorstel van de commissie heeft de raad de tekst van dit artikel vastgesteld overeenkomstig het voorstel van het Europese Parlement. Dat de raad in het kader van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek bijzondere regels kan vaststellen voor het veredelingsverkeer van produkten genoemd in bijlage II bij het E.E.G.-verdrag en waarvoor een gemeenschappelijke marktordening geldt, is, in afwijking van het voorstel van de commissie, niet in dit artikel vastgelegd, doch maakt het onderwerp uit van een door de raad bij de vaststelling van de richtlijn afgelegde verklaring.

Artikel 2

Overeenkomstig het voorstel van de commissie heeft de raad in het tweede lid van dit artikel vastgesteld dat de regeling actieve veredeling van toepassing is op goederen van elke soort en elke oorsprong. De raad heeft niet overgenomen het door het Economisch en Sociaal Comité voorgestelde voorbehoud met betrekking tot de bepalingen welke, o.a. in het kader van de gemeenschappelijke handelspolitiek, voor gecontingenteerde produkten zouden kunnen worden vastgesteld.

Ook de vaststelling van het derde lid is geschied overeenkomstig het voorstel van de commissie. Niet gevolgd is de suggestie van het Europese Parlement aan de in dit lid genoemde veredelingshandelingen toe te voegen de handelingen welke volgens de richtlijn met betrekking tot de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake het stelsel van douane-entrepots ten aanzien van in entrepot opgeslagen goederen zijn toegelaten.

Artikel 4

Dit artikel is door de raad vastgesteld overeenkomstig het voorstel van de commissie, zij het dat het in andere bewoordingen is vervat (vgl. artikel 5 van het voorstel van de commissie).

Volgens het eerste lid van dit artikel wordt het gebruik maken van de regeling „actieve veredeling” slechts toegestaan aan in de gemeenschap gevestigde natuurlijke personen of rechtspersonen. Geen gevolg is gegeven aan het advies van het Europese Parlement vergunning tot gebruikmaking van de regeling te verlenen aan binnen de gemeenschap gevestigde natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel aan filialen van buiten de gemeenschap gevestigde natuurlijke personen of rechtspersonen.

Artikel 5

Dit artikel, bevattende de economische criteria waaraan een aanvraag om een vrijstellingsvergunning moet worden getoetst, komt overeen met het voorstel van de commissie (vgl. artikel 6 van dit voorstel). Volgens het eerste en derde lid kunnen de bevoegde instanties, wanneer aan de gestelde voorwaarden

is voldaan, gebruikmaking van de regeling „actieve veredeling” toestaan. Geen gevolg is gegeven aan het advies van het Europese Parlement in de tekst tot uitdrukking te brengen dat, wanneer aan de gestelde voorwaarden is voldaan, het gebruik maken van de regeling ook zal worden toegestaan. Evenmin is gevolg gegeven aan de suggestie van het Europese Parlement met betrekking tot het derde lid ertoe strekkende de daarin voorkomende zinsnede „omdat hun prijs zodanig is dat daarvoor de voorgenomen handelstransactie onmogelijk wordt gemaakt” te vervangen door „omdat hun prijs zodanig is dat daardoor de voorgenomen handelstransactie haar economisch belang verliest”. Ten slotte is de raad niet ingegaan op een voorstel van het Economisch en Sociaal Comité aan het vorenbedoelde derde lid toe te voegen „indien daarbij een redelijke winstmarge in aanmerking wordt genomen”.

Artikel 6

Deze bepaling betreft de vrijstellingsvergunningen met een geldigheidsduur van negen maanden. Zij schrijft voor dat de feitelijke gegevens op basis waarvan de vergunningen zijn afgegeven aan de commissie moeten worden medegedeeld. De bepaling komt overeen met artikel 7 van het voorstel van de commissie. De raad heeft daarbij geen gevolg gegeven aan het voorstel van het Europese Parlement in de tekst van de bepaling tot uitdrukking te brengen dat de inlichting van de commissie beperkt moet blijven tot vergunningen die veredelingshandelingen betreffen waarvan het economisch belang een onderzoek op gemeenschapsniveau zou kunnen rechtvaardigen, en dat de inlichting van de commissie geschiedt zonder vermelding van de naam of de firmanaam van de vergunninghouder. Een voorstel van gelijke strekking als het laatstbedoelde gedaan ten aanzien van artikel 8 van het voorstel van de commissie (artikel 7 van de richtlijn) is evenmin door de raad gevolgd.

Artikel 11

De vaststelling van dit artikel is geschied overeenkomstig het voorstel van de commissie (artikel 12) waarbij niet is opgevolgd het advies van het Economisch en Sociaal Comité de uitdrukking „werkelijke omstandigheden” te vervangen door „feitelijke omstandigheden”.

Artikel 15

Deze bepaling bevat een regeling van de gevallen waarin onder de regeling „actieve veredeling” geplaatste goederen en onder die regeling verkregen veredelingsprodukten in het vrije verkeer mogen worden gebracht. Zij is meer gedetailleerd dan het desbetreffende door de commissie voorgestelde artikel 16. Geen gevolg is gegeven aan de suggestie van het Economisch en Sociaal Comité in de bepaling tot uitdrukking te brengen dat bij het in het vrije verkeer brengen van veredelingsprodukten de handelspolitieke maatregelen van toepassing zijn die gelden bij de definitieve invoer van soortgelijke rechtstreeks uit derde landen komende goederen.

Artikel 19, derde lid

Bij de vaststelling van het derde lid van dit artikel heeft de raad rekening gehouden met de suggestie van het Economisch en Sociaal Comité ten aanzien van artikel 20 van het voorstel van de commissie daarin niet alleen van overmacht doch ook van toeval te spreken.

Artikelen 26, 27, 28 en 29

Deze artikelen betreffen het Comité actief veredelingsverkeer en zijn bevoegdheden. Zij zijn, afgezien van hun bewoordingen, door de raad vastgesteld overeenkomstig het voorstel van de commissie, met dien verstande dat de raad de bevoegdheid tot vaststelling van de bepalingen die nodig zijn voor de toepassing van de artikelen 5 en 6, niet aan de commissie heeft gedelegeerd doch aan zich zelf heeft voorbehouden. De raad is niet ingegaan op het voorstel van het Europese Parlement tot invoeging van een zevental artikelen betreffende een klachtenprocedure zowel voor de natuurlijke of rechtspersonen die zich door de verlening van een bepaalde vergunning benadeeld ach-

ten als voor de natuurlijke of rechtspersonen die zich door de weigering van een aangevraagde vergunning benadeeld achten. Evenmin heeft de raad gevolg gegeven aan de suggestie van het Europese Parlement tot wijziging van de in het derde lid van artikel 28 van het voorstel van de commissie omschreven comité-procedure. Ten slotte is de raad niet ingegaan op de adviezen van het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité betreffende de instelling van een raadgevend Comité voor douane-aangelegenheden.

Artikel 31

Overeenkomstig het advies van het Economisch en Sociaal Comité behoeven – anders dan door de commissie in haar artikel 29 was voorgesteld – geen statistische gegevens te worden verstrekt omtrent land van oorsprong, land van herkomst en land van bestemming.

Richtlijn van de raad van 4 maart 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot het stelsel van vrije zones

(P.B. nr. L 58 van 8 maart 1969, blz. 11)

Deze richtlijn is door de raad vastgesteld:

- gezien het voorstel van de commissie ingediend op 3 april 1968 (P.B. nr. C 44 van 9 mei 1968, blz. 50);
- gezien het advies van het Europese Parlement uitgebracht op 18 juni 1968 (P.B. nr. C 66 van 2 juli 1968, blz. 23);
- gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité uitgebracht op 27 juni 1968 (P.B. nr. C 75 van 29 juli 1968, blz. 7).

Artikel 2

Volgens deze bepaling vormt het bepaalde in de richtlijn voor de bevoegde nationale instanties geen beletsel om op grond van technische administratieve redenen bepaalde vrije zones of bepaalde delen van vrije zones slechts voor bepaalde goederen open te stellen. De raad is niet ingegaan op de suggesties van het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité in de onderwerpelijke bepaling uitdrukkelijk te vermelden dat beperkingen welke uitsluitend berusten op de oorsprong van goederen, niet geoorloofd zijn.

Artikel 4

Overeenkomstig het voorstel van het Europese Parlement heeft de raad in een aan het voorstel van de commissie toegevoegde derde lid een bijzondere regeling getroffen voor de Oude Vrijhaven van Hamburg. In afwijking echter van het voorstel van het Europese Parlement is de tijdsduur van de bijzondere regeling niet begrensd op vijf jaar, doch blijft de bijzondere regeling gelden totdat de raad overeenkomstig de procedure van artikel 100 van het verdrag anders beslist.

Ten slotte zij vermeld dat de raad ervan heeft afgezien in de onderwerpelijke richtlijn een bepaling op te nemen omtrent instelling, doel en wijze van functioneren van een raadgevend comité voor douane-aangelegenheden, zoals door het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité was gesuggereerd.

Verordening van de raad van 18 maart 1969, betreffende communautair douanevervoer

(P.B. nr. L 77 van 29 maart 1969, blz. 1)

Deze verordening is door de raad vastgesteld:

- gezien het voorstel van de commissie ingediend op 1 april 1968 (P.B. nr. C 44 van 9 mei 1968, blz. 31);
- gezien het advies van het Europese Parlement uitgebracht op 19 juni 1968 (P.B. nr. C 66 van 2 juli 1968, blz. 31);

– gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité uitgebracht op 27 juni 1968 (P.B. nr. C 132 van 6 december 1968, blz. 6).

Artikel 1

Overeenkomstig het voorstel van de commissie – en in afwijking van het advies van het Economisch en Sociaal Comité – heeft de raad gemeend aan het communautair doorvoerregime een in beginsel verplicht karakter te moeten toekennen.

Artikel 6

Het voorstel van het Economisch en Sociaal Comité de in het onderwerpelijke artikel bedoelde bilaterale overeenkomsten – alvorens zij worden gesloten – niet alleen ter kennis van de commissie en van de overige lid-staten te doen brengen, doch mede door de commissie te laten goedkeuren, is door de raad niet overgenomen.

Artikel 7

Volgens het voorstel van de commissie zou het goederenvervoer tussen twee plaatsen binnen de Gemeenschap nog tot en met 30 juni 1969 kunnen plaatsvinden met toepassing van het regime voor het internationale goederenvervoer over de weg. Door het Europese Parlement is voorgesteld deze afwijking toe te staan gedurende de eerste twee jaar na de inwerking-treding van de verordening. De raad heeft vastgesteld, dat de regeling voor internationaal vervoer van goederen over de weg kan worden toegepast tot de datum van invoering in alle lid-staten van het in artikel 32 van de verordening bedoelde systeem van forfaitaire zekerheid en ten minste gedurende een termijn van vier jaar, te rekenen vanaf 1 januari 1970.

Artikel 11

Dit artikel bevat definities van in de verordening gebezigde begrippen. Van de door het Economisch en Sociaal Comité gedane suggestie ook de begrippen „grensverkeer” en „kantoor van zekerheidstelling” te omschrijven heeft de raad het laatste gedeelte overgenomen.

Artikel 27, derde lid

Behoudens de bewoordingen waarin zij is vevat, komt deze bepaling, handelende over de zekerheid door borgtocht aangegaan door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, overeen met artikel 15, tweede lid, van het voorstel van de commissie. Bij de vaststelling ervan heeft de raad geen gevolg gegeven aan het advies van het Economisch en Sociaal Comité de rechtspersonen te vermelden die zich borg kunnen stellen alsmede communautaire criteria vast te stellen met betrekking tot de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om als borg te worden aanvaard.

Artikel 33, eerste lid

Volgens deze bepaling moet, wanneer de zekerheid per aangifte voor communautair douanevervoer wordt gesteld, dit geschieden op het kantoor van vertrek. Deze bepaling komt overeen met artikel 20, eerste lid, van het voorstel van de commissie. Door de raad is niet overgenomen artikel 20, tweede lid, van het voorstel van de commissie volgens hetwelk de afzonderlijk gestelde zekerheid een forfaitair bedrag van 2500 rekeneenheden per aangifte kan belopen, tenzij dit bedrag kennelijk onvoldoende is. Zowel door het Europese Parlement als door het Economisch en Sociaal Comité was voorgesteld de goederen aan te wijzen waarvoor een zekerheidstelling tot een hoger bedrag nodig zou zijn dan wel gemeenschappelijke criteria vast te stellen voor de door de douanekantoren te eisen borgsommen.

Naast de doorlopende zekerheid en de hiervoor vermelde zekerheid per aangifte heeft de raad in artikel 32 een derde vorm van zekerheid mogelijk gemaakt, waarbij een derde natuurlijke persoon of rechtspersoon zich, bij één enkele akte, borg stelt voor een vast bedrag van 5000 rekeneenheden per aangifte en daarbij de betaling waarborgt van de rechten en andere heffingen die eventueel opeisbaar worden van elk communautair douanevervoer dat onder zijn aansprakelijkheid plaatsvindt, on-

geacht wie de aangever is. Dit systeem is ontleend aan de wijze van zekerheidstelling van de z.g.n. T.I.R.-overeenkomst en is bedoeld voor organisaties, b.v. vervoersorganisaties, die voor hun leden borg willen zijn. In bepaalde gevallen kan per aangifte meer dan één bewijs van de zekerheidstelling voor een vast bedrag worden geëist. Deze gevallen zullen door de commissie volgens de procedure van artikel 58 worden vastgesteld.

Artikel 33, tweede lid

Volgens deze bepaling, welke overeenkomt met artikel 21 van het voorstel van de commissie, kan de afzonderlijk gestelde zekerheid in contanten worden gedeponneerd bij het kantoor van vertrek en moet de zekerheidstelling op elk kantoor van doorgang worden hernieuwd. Bij de vaststelling van deze bepaling heeft de Raad geen gevolg gegeven aan de adviezen van het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité de bepaling zodanig te herzien dat de contante betaling van de zekerheid slechts eenmaal behoeft plaats te vinden, b.v. door onderlinge verrekening van de contante deposito's tussen de douane-administraties.

Artikel 26, eerste lid en 35

Deze met de artikelen 31 en 32, eerste lid, van het voorstel van de commissie overeenkomende bepalingen regelen de zuivering van de douanedocumenten en het ontslag van zijn verplichtingen van degene die zekerheid heeft gesteld. De raad heeft ervan afgezien in de verordening uitdrukkelijk

termijnen voor deze procedure te voorzien, zoals was voorgesteld door het Economisch en Sociaal Comité. Verwezen zij overigens naar de Verordening (E.E.G.) nr. 2312/69 van de commissie van 19 november 1969 inzake het verstrekken van inlichtingen aan belanghebbenden omtrent de afloop van een hen betreffende communautair douanevervoer (P.B. nr. L 295 van 24 november 1969, blz. 6).

Artikel 46

Volgens deze bepaling, welke overeenkomt met artikel 47 van het voorstel van de commissie, is de regeling voor communautair douanevervoer niet verplicht voor het vervoer door middel van pijpleidingen. Geen gevolg is gegeven aan het advies van het Economisch en Sociaal Comité in deze bepaling te vermelden dat de afwijking slechts van tijdelijke aard is.

Artikel 58, derde lid

De inhoud van deze bepaling, regelende de Comité-procedure stemt overeen met de inhoud van artikel 57, derde en vierde lid, van het voorstel van de commissie. Door het Europese Parlement gesuggereerde wijzigingen zijn door de raad niet overgenomen. De raad heeft evenmin gevolg gegeven aan de voorstellen van het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité betreffende de instelling en de werkwijze van een raadgevend comité voor douaneaangelegenheden.